

सहस्ये स्यु स्तैषपौषसैधा माषे तु शानकः ।
 शातरश्च तपाश्चाथ द्वौ फालगुनिकफालगुनौ ॥ ८२ ॥
 तपस्ये फलगुनालश्च चैत्रे मौहनिको मधुः ।
 चैत्रिको मन्मथसखो वैशाखो राध उच्छ्रुतः ॥ ८३ ॥
 उद्येष्टामूलीय ईजानो ज्यैष्टुश्च खरकोमलः ।
 ते शुक्रे स्युरथाषाढे शुचिः श्रावणिको नभाः ॥ ८४ ॥
 श्रावणश्च नभस्ये तु भाद्रो भाद्रपदोऽपि च ।
 अपि प्रौष्ठपदस्तस्मिन्नाश्विनाश्वयुजाविषे ॥ ८५ ॥
 कार्त्तिके स्यात् कार्त्तिकिको बाहुलः शैलकौमुदौ ।
 क्षीबेऽयेषु सकारान्ता ऋतुर्बीजं सतेरकम् ॥ ८६ ॥
 हेमन्तः प्रसवो लोध्रः शैवस्तु शिशिरोऽस्त्रियाम् ।
 मधुवर्षसन्तः सुरभिर्वलाङ्गः पुष्पसारणः ॥ ८७ ॥
 पुष्पकालोऽपीधममळी श्रीमस्त्वाखोर ऊष्मकः ।
 शुचिरुष्णागमः पात्म उष्ण ऊष्माऽप्यथ क्षरी ॥ ८८ ॥
 प्रावृद् वार्षी भूम्निं वर्षाः कालोक्षी च घनागमः ।
 घनातय्यः शरत् स्त्री स्याद्विसर्गो दक्षिणायनम् ॥ ८९ ॥
 उत्तरायणमाग्नेयं विषुवान् विषुवोऽस्त्रियौ ।
 संवत्सरोऽव्द आग्नेयो वत्सरः परिवत्सरः ॥ ९० ॥
 वत्सवायव्यसौर्यश्च वर्षोऽस्त्री स्त्री शरत् समाः ।
 कृतं सत्ययुगं सौम्यं व्रेताम्रेयी द्विसर्गिका ॥ ९१ ॥
 द्वापरे यज्ञियाग्नेयौ पुण्यो भर्भरकः कलिः ।
 त्रियुगं तु युगासारं द्वृथायोगं तु युगद्वयम् ॥ ९२ ॥
 मन्वन्तरं त्वन्तरं स्यात् कल्पभागे चतुर्दशे ।
 चतुर्युगसहस्रं तु कल्पस्तद् ब्रह्मणो दिनम् ॥ ९३ ॥
 तद्रात्रौ तु महासुप्तिः समसुप्तिर्जगत्क्षयः ।
 महाप्रलयकल्पान्तौ युगान्तो भूतसम्प्लवः ॥ ९४ ॥
 प्रतिसर्गस्तु संहारः प्रलयः प्रतिसञ्चरः ॥ ९४ ॥

इति भगवता यादवप्रकाशेन विरचितायां वैजयन्त्या-
 मन्तरिक्षकाण्डे ज्योतिरध्यायः ॥ १ ॥

मेघाध्यायः ॥ २ ॥

मेघोऽब्दो जलदो नभ्राद् तटिःवान् जलमुग्धनः ।
 धाराधरो वारिधरो धूमयोनिर्बलाहकः ॥ १ ॥
 तटित्पतिः पयोगर्भे नदनुर्मुदिरोऽस्त्रियम् ।
 कादम्बिली मेघमाला काली कृष्णनवाम्बुदः ॥ २ ॥
 इन्द्रायुधं तिन्द्रधनुस्तदीर्घमृजु रोहितम् ।
 ऐरावतं च विवृत्त चञ्चला चपला चला ॥ ३ ॥
 आकालिकी शतावर्ती जलदा जलपालिका ।
 क्षणांशुः क्षणिका चम्पा तटिदीपा शतहदा ॥ ४ ॥
 सौदामिन्यैरावती च तद्वेदोऽप्यनितमत्रयम् ।
 गर्जितं स्तनितं शीर्ण वज्रे हादुनयः खियः ॥ ५ ॥
 वज्रपातस्तु निर्घातश्चण्डकोऽप्यशल्लिन् षण् ।
 सफूर्जथुर्वज्रनिषेषो न स्त्री वज्रोऽशनिर्न षण् ॥ ६ ॥
 वर्षोऽस्त्री वर्षणं वृष्टिः शीकरोऽस्त्रियम्भलः कणः ।
 घनोपलस्तु करकः पुस्त्रिका मचटीति च ॥ ७ ॥
 विप्रुद् स्त्री पृष्ठतो विन्दुः स्तोको द्रप्सः पृष्ठन् पुम् ।
 अनावृष्टिरवग्राहो मेघच्छन्नेऽहि दुदिनम् ॥ ८ ॥
 अवश्यायस्तु नीहारस्तुषारस्तुहिनं हिमम् ।
 प्रालेयं मिहिका चाथ हिमानी हिमसंहतिः ॥ ९ ॥
 कुहिठोऽस्त्री कुहेलिः स्त्री कुहेडिर्घमिका त्रयी ॥ १० ॥

इति भगवता यादवप्रकाशेन विरचितायां
 वैजयन्त्यामन्तरिक्षकाण्डे मेघाध्यायः ॥ २ ॥